

— «Ζήτω ὁ κακινούργιος βασιλεὺς!» καὶ «Ζήτω ἡ Ἀγγλία!»
Καὶ «Θεός σχωρέσ· τὴν πλιὸ τρανὴ βασίλισσα τοῦ Κόσμου!»

Απέθανεν ἡ πλιὸ τρανὴ βασίλισσα τοῦ Κόσμου!
Κι' ἀνάμεσα σ' ἀμέτρητους λαοὺς Τῆς ποῦ πενθοῦνε
Τὸ θάνατό Τῆς σήμερα καὶ τῇ δοξολογοῦνε,
Πενθάει κι' ἡ Πατρίδα μας ἐλεύθερη καὶ δούλη.
Δακρύζουν τὰ Ἐφτάνησα, ἡ Θεσσαλία κλαίει,
Ἡ Κρήτη ἡ αἰματόβαφη ἀπὸ τὸν Ψηλορείτη
Καθαριό καὶ λυπητερὸ Τῆς στήνει μοιριολόγι,
Μὲ τὰ μαλλιά της ξέπλεκα ἡ μαύρη Κύπρο σκουύζει
Καὶ σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμὸς μνημόσυνο τῆς κάμει
Κι' ἀναφωνεῖ μ' εὐλάβεια καὶ λέει μ' εὐγνωμοσύνη!
— Θεός σχωρεσ· τὴν πλιὸ τρανὴ βασίλισσα τοῦ κόσμου!

20)2 Φεβρ. 1901.

X. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Τὸ πιάνο τῆς δεσποινίδος

— Η δεσποινίς εἰς στιγμὰς ἀκρατήτου αὐταρεσκείας:

— Καὶ σᾶς ἀρέσει λοιπόν, κύριε, ἡ καλὴ μουσικὴ ὅταν ἐκτελῆται ὥραῖς;
Καὶ ἔκεινος μὲ σιδηρῶν ἀφέλειαν :

— «Ω! περιπαθῶς, δεσποινίς!... Ἄλλα... δὲν πειράζει... ἔξακο.
λουθήσατε ...